

ماجراهای عجیب عکاس قرن نوزدهم که ارواح را در عکسها ظاهر می کرد

در دوران پس از جنگ داخلی ایالات متحده در قرن نوزدهم که بسیاری از آمریکایی ها عزیزان خود را از دست داده بودند، یک عکاس پیدا شد که مدعی بود می تواند ارواح را در عکسهای خود ظاهر کند. این موضوع به سرعت با استقبال مردم مواجه شد.

در دوران پس از جنگ داخلی ایالات متحده در قرن نوزدهم که بسیاری از آمریکایی ها عزیزان خود را از دست داده بودند، یک عکاس پیدا شد که مدعی بود می تواند ارواح را در عکسهای خود ظاهر کند. این موضوع به سرعت با استقبال مردم مواجه شد. پایگاه خبری تحلیلی انتخاب: در دوران پس از جنگ داخلی ایالات متحده در قرن نوزدهم که بسیاری از آمریکایی ها عزیزان خود را از دست داده بودند، یک عکاس پیدا شد که مدعی بود می تواند ارواح را در عکسهای خود ظاهر کند. این موضوع به سرعت با استقبال مردم مواجه شد.

به گزارش سرویس خواندنی های انتخاب، درک این مسئله دشوار نیست که چرا آمریکایی های قرن نوزدهم به جنبش رو به رشد احضار روح علاقه مند بودند چرا که شرایط آن دوران اینگونه ایجاب می کرد.

هنگامی که عکاسی روح در دهه 1860 ظاهر شد، ایالات متحده در حال خروج از جنگ داخلی بود که باعث از دست رفتن جان 620,000 نفر شد. در این هنگام و در شرایطی که جامعه در حال سوگواری بود، آمریکایی ها به هر کسی که حتی ارتباطی زودگذر با روح عزیزانشان برقرار می کرد اعتماد می کردند. افراد بسیاری مدعی شده بودند که می توانند احضار روح کنند و واسطه هایی بین این جهان و جهان دیگر باشند. اما عکاسی به نام موملر آرزوهای بسیاری از افراد را برای برقراری ارتباط با مردگان برآورده کرد. پیتر مانسنو، متصدی بخش تاریخ مذهبی آمریکا در موزه ملی تاریخ آمریکا می گوید که این اقدام مطمئناً یک کلاهبرداری بزرگ بود، اگرچه او دقیقاً نمی داند چگونه این عکاس حقه خود را مدیریت کرد. مانسنو می گوید: "این یک جنبش واقعی مذهبی بود که برای مردم معنی زیادی داشت آن هم درست زمانی که ملت سوگواری و خسارت می کردند."

برای بسیاری از افراد این سوال مطرح شده است که این کار چگونه امکان پذیر بوده است. پاسخ ساده است احتمالاً این عکاس از برخی تقلبهای ساده در ظهور عکس استفاده می کرده که این روزها برای ما که با اصول فتوشاپ آشنایی داریم عادی شده است. اما برای مردم آن زمان بسیار عجیب بوده. بر اساس گزارشها از روش این فرد، به نظر می رسد او در ظاهر با هدف آشنایی با روح مرده و در باطن برای تقلب، درخواست یکی از تصاویر مرحوم را می کرده و سپس با روشهایی خاص خود این عکس را دوباره ظاهر می کرده است به شکلی که مثل یک شیخ در کنار عکس نزدیکان فرد به نظر برسد.

در روشی دیگر نیز او عکسهای قدیمی آرشیو خود را روی عکسهای جدید پیوند می زد و مدعی می شد این ارواح بیگانه، اقوام افرادی هستند که برای عکس مراجعه کرده اند. نکته دیگر در مورد او تلاش برای متقاعد سازی نزدیکان فرد مرحوم بود. او باید با خرافه های بیش از حد یا بی اعتقادات و بدگمانها می جنگید تا ثابت کند تقلب نمی کند. جالب است که عده زیادی تصور می کردند دوربین او ارواح را ظاهر می کند و حتی بارها برای سرقت دوربین وی اقداماتی انجام شد و حتی بسیاری از افراد تلاش کردند با ارقامی بسیار بالا دوربین وی را خریداری کنند.

البته مدت زمان این نوع عکاسی مکارانه چندان طول نکشید و با شهرت موملر به مرور توجه دیگر عکاسان به ماجرا جلب شد و آنان نیز تلاش کردند بفهمند چگونه می توان با این روش ارواح را احضار کرد. روزی عکاس کهنه کار در بوستون وارد دفتر موملر شد و تلاش کرد سر از راز وی در بیاورد. او پس از عکاسی اعلام کرد خودش می تواند عکس را ظاهر کند اما موملر از ورود وی به تاریکخانه به شدت اجتناب می کرد.

یک مورد دیگر نیز جالب بود. مردی که از استودیوی موملر بازدید کرده بود یک روح زن را به اشتباه به عنوان همسرش شناخت در حالی که نه تنها زنده بود بلکه اخیراً برتره وی توسط موملر گرفته بود. از آنجا که اوضاع در بوستون خطرناک می شد، موملر در سال 1869 سعی کرد به نیویورک برود، اما او به سرعت دستگیر شد و به جرم کلاهبرداری محاکمه شد. دادستان های نیویورک گروهی از متخصصان عکاسی را استخدام کردند تا سر از ترفندهای عکاسی برای تولید تصاویر ارواح در بیاورند.

با همه تلاش های دادستانها، موملر تیرنه شد و به بوستون بازگشت. او از عکاسی احضار روح فاصله گرفت و تلاشهایش را در مورد شیمی توسعه عکس تغییر داد. سرانجام او تکنیکی بنام "فرآیند موملر" اختراع کرد که اجازه می داد که اولین عکسها روی روزنامه چاپ شوند و باعث ترویج شیوه جدید روزنامه نگاری شد.